

Dosarul nr. 2ra-173/22
2-20133527-01-2ra-11022022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: G. Grozav
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Sîrbu, V. Mihaila, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

6 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Chirița,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu
Chirița împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și
Infrastructurii al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Bejan Ștefan, cu privire
la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 octombrie 2020, Eugeniu Chirița a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Bejan Ștefan,
solicitând încasarea despăgubirilor morale în mărime de 100 000 lei și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 19 mai 2020, Primăria Criuleni,
în persoana Primarului, vice-primarului, Specialistului în relații funciare și cadastru,
Specialistului în construcții, în scopul executării hotărârii Judecătoriei Criuleni nr.2-
252/19 din 28 ianuarie 2020, s-au deplasat la domiciliul său, în xxxxx, stabilind prin
bornă pe teren public hotarul terenului.

La 25 mai 2020, Valeriu Reciulschi a distrus această bornă. Prin plângerea din
25 mai 2020 a solicitat Inspectoratului de Poliție Criuleni soluționarea cauzei
contravenționale.

Prin scrisoarea din 3 iunie 2020, IP Criuleni i-a comunicat că fapta nu constituie
o contravenție.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, a contestat în instanța de judecată decizia
IP Criuleni.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni nr. 5r-26/20 din 20 august 2020, a fost
declarată nulitatea deciziei IP Criuleni din 3 iunie 2020 cu remiterea materialelor
Agenției pentru Supraveghere Tehnică pentru examinare conform competenței.

La 10 septembrie 2020 Agenția pentru Supraveghere Tehnică a primit contra
semnătură materialele respective.

Deoarece plângerea nu a fost examinată, iar termenul de examinare a expirat, la 7 octombrie 2020 a expediat prezenta contestație Agenției pentru Supraveghere Tehnică, fiind recepționată la 12 octombrie 2020 de către agentul constatator Bejan Ștefan.

Deoarece în termen de 3 zile contestația nu a fost remisă instanței de judecată, la 16 octombrie 2020 reclamantul a depus contestația în instanța de judecată.

Prin încheierea din 20 octombrie 2020 contestația a fost declarată inadmisibilă pe motiv că nu deține calitatea procesuală necesară pentru a depune contestația.

Reclamantul consideră că agentul constatator, fiind sesizat în modul corespunzător, nu a examinat plângerea, nu a expediat contestația în adresa instanței de judecată, de parcă nici nu există.

Iar, prin inacțiunea sa, agentul constatator i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil.

Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația anterioară și satisfacerea echitabilă. Este evident că repunerea în situația anterioară este imposibilă, iată de ce, a solicitat instanței să accepte despăgubirile solicitate ținând cont de caracterul și gravitatea prejudiciului, gradul de vinovăție, consecințele, satisfacerea echitabilă, circumstanțele cauzării prejudiciului, durata cauzării prejudiciului, restrângerea posibilităților de viață familială și socială.

Prin hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, sa respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Eugeniu Chirița împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Ștefan Bejan privind repararea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

La 18 iunie 2021, Eugeniu Chirița a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Eugeniu Chirița și s-a menținut hotărârea din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că reclamantul Chirița Eugeniu a primit un răspuns de la Agenția pentru Supraveghere Tehnică, fapt care atestă cu certitudine că autoritatea respectivă a efectuat acțiuni în vederea respectării drepturilor lui.

A menționat că în acțiunile Agenției pentru Supraveghere Tehnică nu se întrunesc careva acțiuni ilicite, cu vinovăție față de Eugeniu Chirița, pe cale de consecință, instanța de fond întemeiat a respins cerința lui cu privire la repararea prejudiciului moral.

La 18 ianuarie 2022, Eugeniu Chirița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Eugeniu Chirița a susținut că nu este de acord cu constatările instanței de apel pe motiv că pretențiile din acțiune rezultă din prevederile Codului contravențional privind examinarea plângerii dar și din prevederile Legii privind accesul la informație

privind comunicarea rezultatului examinării plângerii, care în prezenta cauză au fost grav încălcate de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului la 17 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.110), iar cererea de recurs a fost depusă la 18 ianuarie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat Agenției pentru Supraveghere Tehnică cererea de recurs la 11 februarie 2022, informând-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința din 11 martie 2022, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile

de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Eugeniu Chirița nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Eugeniu Chirița.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh